

Vi skal informere om, at det er bedre at lade være, og sådan må hver enkelt selv have et valg. Jeg er altså ikke kemiker, og det tror jeg heller ikke der er ret mange der tror jeg er, men jeg er helt sikker på, at meget af det tøj – måske også det, fru Elsebeth Gerner går i – er fabrikeret og hentet i Østen. Vi ved ikke, hvilke blødgøringsmidler der er brugt. Vi ved ikke, hvilke giftstoffer der er i de appelsiner, tomater, vi henter hjem her i den mørke vinter, men vi ved, at de ikke er produceret i Danmark. Vi ved også, at mange af dem har haft en rejse på 10–12 dage, og vi ved også godt, at hvis de ikke skal rådne under den transport, skal de altså sprøjtes med et eller andet.

Det er op til os selv, om vi vil købe eller om vi vil lade være med at købe disse stoffer. Jeg er enig i, at forbrugeren skal informeres, sådan at vi kan sige fra og vi kan sige nej.

Og lige til slut, inden den røde lampe lyser, til hr. Peter Christensen, som spurgte, om vi gik ind for forsigtighedsprincippet. Det gør vi faktisk, når det er – hvad skal vi sige – tilrådeligt, og det er også derfor, vi siger ja til den dagsorden her, for det har vel også lidt med forsigtighedsprincippet at gøre. Men det, jeg siger, er, vi skal ikke være fanatiske og sige nej til noget her i landet, for det eneste, vi får ud af det, er, at vi flytter arbejdspladser til udlandet og vi flytter import fra udlandet herind. Det skal altså være afbalanceret.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Der er selvfølgelig lidt af en pointe i det, hr. Aage Brusgaard siger, for jeg er heller ikke tilhænger af, at man bare skal gribe ind over for den enkelte i alle sammenhænge.

Men det, vi står over for her, er noget andet, for med hensyn til rygning har man trods alt mulighed for at vælge selv. Når vi snakker om kemikalier, bliver vi overalt udsat for en kemikaliepåvirkning. Det drejer sig ikke bare om, hvad det er for noget tøj, vi går i, eller hvad det er for noget mad, vi spiser. Overalt i miljøet findes der de her kemiske stoffer. Overalt i miljøet finder vi hormonlignende stoffer. Dem bliver vi altså udsat for, ligegyldigt om vi vil det eller ej. Der er altså ikke bare mulighed for at vælge fra.

I den sammenhæng mener jeg, at vi som politikere har et utrolig stort ansvar for at sikre den almindelige sundhed og velbefindende.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Jeg bliver lige nødt til at få præciseret af hr. Aage Brusgaard, hvad hr. Aage Brusgaard mener med forsigtighedsprincippet.

Det, jeg kunne forstå, hr. Aage Brusgaard sagde, var, at man gik ind for forsigtighedsprincippet, hvis nu et produkt kunne være skadeligt, og hvis de brugte det i andre lande, så skulle vi ikke gøre noget ved det. Det kan ikke være det, hr. Aage Brusgaard mente. Men lad mig lige få det præciseret.

Hvis man går ind for forsigtighedsprincippet, må det være således, at hvis man mener, at produktet skader borgerne her i landet, og man har en vis sikkerhed for det, men alligevel er usikker, så går forsigtighedsprincippet ikke. Vil hr. Aage Brusgaard så sige, at det vil vi ikke gøre noget ved alligevel, for de bruger det i udlandet?

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Så tager jeg hr. Peter Christensen først.

Jeg mener, vi skal bruge forsigtighedsprincippet, når det er dokumenteret, at et produkt er skadeligt. Så skal vi arbejde på internationalt plan for, at det forbydes, og vi skal altså arbejde på alle de niveauer, vi nu har, for at det bliver forbudt alle steder.

Vi har et godt lille land i Danmark. Der er ikke meget ved, at vi forbyder et eller andet produkt, hvis alle andre lande uhæmmet kører videre. Det er bedre, vi bruger vores viden og vores energi til at fortælle vores samarbejdspartner, at noget enten skal forbydes eller forbedres eller neddroles. Det er det, jeg mener med forsigtighedsprincippet.

Og til fru Elsebeth Gerner Nielsen med hensyn til kemikalierne: Vi ved jo, at når vi skal vaske tøj, er der sulfater i vaskemidlet. Vi ved også, at tøjet egentlig godt kan blive nogenlunde rent uden at brug af de stærke midler, men en hvid skjorte kan altså ikke blive rigtig hvid, medmindre man bruger Valo, eller hvad det nu hedder i dag, og vi ved godt, at det skal man faktisk ikke drikke bagefter. Det er altså et spørgsmål om etik, altså om hvor rene vi vil være, hvis vi tager eksemplet med vaskepulver. Det kan også være hårshampo eller andet. Men også fru Elsebeth Gerner vil jeg påstå eller tror jeg bruger skadelige midler i opvaskemaskinen, i vaskemaskinen og under brusebadet, men det